

него. Дрехытъ ми отъ день на день ста-
вахъ по-окъсаны, истрыты и само нѣ-
колко ризы ми оставахъ еще, които па-
зяхъ съ най-голъмъ грыжъ; защото мно-
го пѣтя топлината бѣше толкозь голѣма,
щото всяка друга дреха не ся търпеше.
Поради истѣтъ топлинѣ сжщо тѣй бѣше
необходимо да покrywамъ главѣтъ си
като излѣзвамъ на вѣнъ, защото иначе
мѣ заболяваше силно.

Всичко това мѣ принуди да зема да
скърпѣмъ за употребленіе, колкото еще
дрипы ми оставахъ, а отъ нѣкои горни
дрехы които бѣхъ зель отъ кораба, на-
правихъ си една каквѣ да е кабаницѣ:
така пакъ можѣхъ да сбодѣ двѣ каквы
да сѣ забунчета и двое гащи; подобно
отъ кожытъ на четвероножнытъ животны,
които убивахъ, направихъ си една го-
лъмѣ гуглѣ (калпакъ) на вѣнъ съ въл-
нѣтъ и едно цѣло облекло, сирѣчь едно
забунчето и едны берневецы; облѣченъ
така прѣдпазвахъ ся най-добрь отъ дѣ-
ждѣ-тъ.